

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Liber sancti Ambrosii episcopi contra hereticos - Cod.
Aug. perg. 251**

Ambrosius <Mediolanensis>

[S.l.], 801-815

Epistula Ambrosii ad Theodosium imperatorem

[urn:nbn:de:bsz:31-98122](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-98122)

91
CLEMENTISSIMO PRINCIPI
AC BEATISSIMO IMPERATORI
THEODOSIO AUC. AMBROSI
US EPISCOPUS:

Exercitatus semper iugibus fere
cusissimum imperator beatissime
sed numquam a cenato in aestu fa-
quatenonunc cum uideo ca uendu
ne quid sit quod ad scriba aut mi
hi etiam de se a crilegus periculo.
Itaque peato ut peati et sermo
nem meum a uideat. Nam si indig-
nus sum qui a & a uideat indignus
sum qui ipso & offerat. cui tu a
uo a. cui tu a committas preces
ipse et ego non a uideat eum. quod ipso
& a uideat uel is non a uideat pro se

etiam quoniam pro celis et iudiciis. neque
 rursus iudicium tuum. ne cum indignum
 feceris qui pro et iudicatur.
 Sed neque imperiale est liberum etiam
 dicendi negare et neque a cetero et
 le quod statuas. non dicere nihil enim
 in vobis imperatoribus. et populo
 se etiam amabilem est quem li
 berum etiam etiam in his diligere. qui
 obsequio militum et vobis subditi sunt.
 si quidem hoc in se est in se bonos et
 melos principes. quod boni liberi et
 etiam amant et serviant in imperio.
 nihil etiam in se cetero et. et imperi
 culo sum et pro ad me. etiam tuus pe
 et pro homines quem quod statuas
 et non liberi et dicitur et se.

Si quidem scriptum est, Et loqueris
 in secretis tuis in conspectu
 regum et non confundes;

Et alibi, fili hominis specule te ipsum
 et posui domum tuam in teo inquit uasi
 sed uas taceat iustus et iustitiam suam
 et fecerit delicatum quia non dis
 tinxisti ei. hoc est nondixisti quid
 sit caecum. non fecerit tibi memo
 riam iustitiae eius et sanguinem
 eius deueniat et quisquam.

7 tu et uas si distinxeris iusto uas
 non peccat. et ipse non peccat uas
 iustus uas taceat. quia dixisti
 ei. Et tu enim memora mibi et tuis.
 Melioris impetrator bonorum
 mihi esse et cum quem meliorum

confertur. Et deo clemencia tua
duplicare debet sacerdoti silen
tium liberat esse placere. Nam silen
tium est periculo involueris liber
tatis bono iuuat. non ergo in
puratunus in debi tate me in sero
clausus in sero sed debi tate ob am
pero mandata di nos tui obedio
quod facio psummatu et mor e
tui gratia tua studio confer
uandae salutari. Si dmihi uel non
credidit uel in e dicitur. dico
scene diuine offendi me tu.
Nam si me in periculo et exeret
pacis et me pro et offeram.
sed non liberat meo enim et sine
meo acceptum de esse et gloriosum

periculo. sine uero silentio in
 simulationis quae culpae et amentis
 gressu. nec libere a malo inpos
 tumorem me quem in ualiosum
 ueracitatis in iudicis. Si quidem
 scriptum est. die huius scilicet opo sculo
 peulo cuius non potest docere in em
 sefellere. Inscia opo scunt in pos
 tunc et sine obsequio in scia in om
 nipa tibi aice et adocarinam.

habemus ergo et nos cui displicere
 plus perculis et psserim. cum etiam
 imperatoribus non displicere
 suo quomque fungimur et cap
 a tibi et a iudicis unumquemque
 pro suo suggeste scilicet officio. immo

ueos ripiatis si non uacatur mili
tia & sine ordine. quod est goli his li
bentur accipiat qui uobis militat.
num hoc in se et do abus potest moles
tum uidetur. cum id loquatur non quod
uolumus sed quod iubemus. scis enim
legatum. cum scis ab eis et reges
& ptesides nolent cogitare quid lo
quatur debet ut enim uobis in illa
horre quid loquatur non enim uos
estis qui loquimini sed ipsi peccatis
uestri qui loquuntur in uobis.

Etiam enim sine uisus per publico loquatur.
quod uisus et ius in illa ius ius ius ius
uendat ius. non a ce nato cedat singul
m et uisus non ce uideat. in ce uisus ad i

quem cœdies si sacerdos non
 dies cuius maioris periculo.
 quis tibi uerum cœdebi adiecit
 si sacerdos non cœde noui spiritum
 clemens in me ad que a senqu
 lum fidem cœ amor dñi cor de
 habent. sed plerumque cœliquis
 nos fallunt hæbent cœliquis
 lum dñi. sed non secundum sciētia
 am negligunt hoc cœtiam fidei
 bus cœnitis obspicere cœndum
 cœbi cœror. noui pietatem cœniam
 et gœ dñi lētia cœm in homines
 obligatus sum beneficius cœuandul
^{gratū}
 Et id eo plus me tuo cœplius sollici
 tor. ne cœtiam mipse tuo mēpostea

iudicio condempnes quod me cece
dissimulatione et aedulatione
prolepsionem non euice ueris. si
in me peccerit uideat non debere
accere. scriptum est enim.
Si forte et tuus in peccata ueris
corripe illum primo. Deinde in
est pro duobus et tribus et tribus
si non audierit ad te ecclesie.
Causam ergo dei accedo quid
igitur sit quod me tuam con
sideramus. scilicet etiam est et comit
orientis miliarium paratium
me in se esse synagogam.
idque cece et oram facit et episco
porus in quindican. in et et os

synagoga in a se ipso & edificati
 Episcopo non cedat suo & pbe ten
 de fuisse ad f&tionem Episcopo
 pise et do et hunc curbee sum
 moderatores sunt studiosi
 peccis. nisi unum et ipsi mouen
 tur inuria diuina & ecclesie con
 tumelias aliquid et Episco
 pus f&uatiore in excusatione syna
 gogae et in dios in iudicio non ue
 rit impbeator ne ad quiesceat
 sententia et due ne pbe uer sic eatur
 non a timet non etiam uer et si quod
 fuerit unum et a. ne uer bis pbe et
 comi q auo. ne et si et a iur

uacua p[re]uacsi e ce to sam. uac
ma[er] t[er]m[en] f[er]re e ce u ac sum que
celi[er]um e[st] p[er]ib[us] tuis u ac sum
que p[er] s[er]uac[i]o[n]is i[n] s[er]uac[i]o[n]e
p[re]uacsi e ce cog[er]e ac u ac sub
i[n] s[er]uac[i]o[n]e. Uides quom[od]o
n[on] e ac u ac s[er]uac[i]o[n]e s[er]uac[i]o[n]e
p[er] uac s[er]uac[i]o[n]e e ac u ac s[er]uac[i]o[n]e
a[er]is s[er]uac[i]o[n]e e ac u ac s[er]uac[i]o[n]e
s[er]uac[i]o[n]e s[er]uac[i]o[n]e plus e ac u ac s[er]uac[i]o[n]e
g[er]e ac u ac s[er]uac[i]o[n]e e ac u ac s[er]uac[i]o[n]e
h[ec] p[ro]p[os]it[i]o[n]e co[n]dicio[n]e p[er] uac
a[er]is s[er]uac[i]o[n]e e ac u ac s[er]uac[i]o[n]e
n[on] e ac u ac s[er]uac[i]o[n]e e ac u ac s[er]uac[i]o[n]e
s[er]uac[i]o[n]e e ac u ac s[er]uac[i]o[n]e
a[er]is s[er]uac[i]o[n]e e ac u ac s[er]uac[i]o[n]e
i[n] uac s[er]uac[i]o[n]e e ac u ac s[er]uac[i]o[n]e

Obsecra cum mendacium quod ad qui
 si aut sibi et alios in absolutione suscipere
 et hoc est imperator quod poposcit.
 Et ego uenire mecum sum diuina
 et hoc si crimen puat per mihi ad se
 baret quid mendas in absolutione iudi
 cum habet per se in hac confessione
 in se ipsum pro clamo quod ego
 synagoga in eandem, et
 quod ego illis mendacium. ne esset
 locus in quo per negaretur si
 obicitur mihi. cur hic non mendi
 cam diuina et in se. coepit
 iudicium meum esse uia opus.
 et si uerum queritur id est signor
 fui. qui non puat eam hoc iudi
 cium quid fecerit in quod nullo

ultore sine premio fore et tunc
hæc uel secundum sed reuocent que
tunc. neficia quod di summi con
tractæ aut offensis. Et tunc
nemo episcopum et hoc munus con
uenientia. Roge uel melanciam
tunc et licet ipse hoc reuocet
et huc non legesim. reuocet un
tunc et consuetudinem quid si
celuam dios. dum mos et se sim
dent offensa uadesus fa cula
tibus se pæta us synagoga et u
comas ubi hoc compæta pimo
consuetudinem. ipse de hinc et no
sum et sum et edificet iubeat
hæbebit impæta comas ipse
uæta et em.

